

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-1796/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Goranke Barać Ručević predsjednice vijeća, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i suca izjavitelja, Dubravke Srećec Fletko članice vijeća, mr. sc. Senije Ledić članice vijeća i Đura Sesse člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Dubravka Kumpara, OIB: 91078084481, iz Zagreba, Trnjanska 35, zastupanog po punomoćniku Marku Markiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika: 1. Ivana Matića, OIB: 45477397107, iz Zagreba, Badalićeva 8 a, 2. Bojana Vouka, OIB: 11983067682, iz Zagreba, Drage Gervaisa 16 i 3. Dejana Vouka, OIB: 20577882540, iz Zagreba, Kralja Zvonimira 43, tuženici pod 2. i 3. zastupani po punomoćnici Livii Petričić, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja i predaje u posjed, odlučujući o prijedlogu tužitelja za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Velikoj Gorici broj GŽ – 1054/2023-3 od 3. lipnja 2025., kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P - 5557/22-100 od 27. lipnja 2023., u sjednici održanoj 16. rujna 2026.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog za dopuštenje revizije odbija se u dijelu koji se odnosi na postavljena pravna pitanja.

II. Prijedlog za dopuštenje revizije odbacuje se u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnog ljudskog prava zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Velikoj Gorici broj GŽ – 1054/2023-3 od 3. lipnja 2025., kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P - 5557/22-100 od 27. lipnja 2023.

2. Na prijedlog za dopuštenje revizije nije odgovoreno

3. Postupajući sukladno odredbama članka 385.a i članka 387. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“; broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), ovaj je sud ocijenio da na temelju onoga što prijedlog sadrži i što je uz njega dostavljeno, nije riječ o važnim pravnim pitanjima u smislu članka 385.a stavak 1. ZPP-a.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja na utvrđenje da punomoć broj OV-3480/05 od 09. ožujka 2005. godine nije izdana, da Ugovor o kupoprodaji nekretnina broj OV-5068/10 od 23. lipnja 2010. godine između I-tuženika i III-tuženika nije sklopljen, te da je tužitelj stekao valjani pravni temelj za uknjižbu prava vlasništva na nekretnini, kao osnove upisa u zemljišne knjige.

4.1. Zahtjev tužitelja odbijen je na temelju činjeničnih utvrđenja, te s razlozima: - „...da je 1. tuženik, u parničnom postupku poslovni broj P-4017/11 tužitelj podnio tužbu radi utvrđenja da je predmetna punomoć ništetna, te da je ništetan i ugovor o kupoprodaji nekretnina od 23. lipnja 2010. Tužitelj se podneskom od 17. kolovoza 2011. odrekao tužbenog zahtjeva, zbog čega je pravomoćnom presudom na temelju odricanja poslovni broj P-4017/11 od 19. siječnja 2012. odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan...“, - „...U pravu su žalitelji kada tvrde da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da 1. tuženik nije potpisao punomoć od 9. ožujka 2005. kojom je opunomoćio 2. tuženika da potpiše kupoprodajni ugovor te izda tabularnu ispravu..., - „...nije pravilan zaključak prvostupanjskog suda da 1. tuženik nije naknadno odobrio sklapanje Ugovora o kupoprodaji od 23. lipnja 2010., jer to nije bilo niti potrebno. Glede postupanja 1. tuženika, nesporno je utvrđeno je da 1. tuženik nije uložio žalbu na rješenje o upisu prava vlasništva 3. tuženika u zemljišne knjige, kao i da je 1. tuženik oslobodio stan u kolovozu 2011. te je isti predao u posjed...“, - „...Prvostupanjski sud smatra da se radi o višestrukotom otuđenju nekretnine, odnosno o situaciji kada vlasnik otuđi nekretninu dvjema različitim osobama. U toj situaciji, suprotno pravnom stavu prvostupanjskog suda, stvar pripada onoj osobi koja je u dobroj vjeri prije zahtijevala uknjižbu, što je u ovoj situaciji bio 3. tuženik, koji je u dobroj vjeri ishodio uknjižbu nekretnine i time postao stvarni i zemljišnoknjižni suvlasnik predmetnog stana, te je 3. tuženik u posjedu predmetnog stana na temelju valjane pravne osnove kupoprodajnog ugovora...“, - „...Prilikom dvostruke prodaje iste nekretnine, pitanje dobre vjere je pitanje činjenica u svakom pojedinom konkretnom postupku, time da tužitelj nije postupao u dobroj vjeri prilikom stjecanja nekretnine ako nije razgledao nekretninu neposredno prije kupnje, ista mu nesporno nije predana u posjed, a nije provjerio da prodavatelj nije uknjiženi vlasnik predmetne nekretnine...“.

4.2. Tužitelj je u prijedlogu naznačio pitanje: „...da li postupanje u dobroj vjeri ima prednost prilikom stjecanja prava vlasništva nekretnine pred činjenicom da uopće ne postoji valjani pravni posao u pisanom obliku...“. Navedeno pitanje kako ga u prijedlogu postavlja tužitelj ne proizlaze iz činjeničnih utvrđenja na kojima je donijeta pobijana presuda i u određenom dijelu odnosi se na ispitivanje činjeničnih okolnosti konkretnog slučaja, a kakva pitanja se ne mogu cijeliti kao pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu. Isto tako, prema u prijedlogu naznačenim razlozima važnosti nije riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i

ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi. Naime, ako o postavljenom pitanju ne postoji praksa revizijskog suda (kako to tužitelj tvrdi u prijedlogu), onda valja ukazati na eventualno različite odluke drugostupanjskih sudova o tim pitanjima, zbog čega bi postojala potreba usuglašavanja različite sudske prakse od strane revizijskog suda. Paušalni navod o tome da je riječ o pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda, bez jasnije naznake zašto bi, u situaciji kada tužitelj ne tvrdi da bi praksa drugostupanjskih sudova o tim pitanjima bila nejedinstvena, odgovor na postavljena pitanja prelazio okvire važnosti konkretnog spora, odnosno zašto bi ta pitanja bila važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

5. Kako, dakle, nije riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, na temelju odredbe članka 389.b stavak 1. ZPP, riješeno je kao u izreci pod t. I. ovog rješenja.

6. Postupajući po odredbi čl. 385.a ZPP-a, revizijski sud je ocijenio da u prijedlogu za dopuštenje revizije, kao i prilogima koje je tužitelj dostavio uz prijedlog u smislu odredbe čl. 387. st. 3. ZPP-a, tužitelj nije učinio vjerojatnim da bi mu bilo povrijeđeno temeljno ljudsko pravo u smislu odredbe čl. 385.a st. 2. ovog Zakona. Naime, ovaj sud ocjenjuje da je u postupku pred nižim sudovima tužitelju bilo omogućeno da se izjasni o prijedlozima i navodima tuženika, iznosi činjenice i predlaže dokaze, te na taj način ravnopravno sudjeluje u postupku. U svojim odlukama niži sudovi su odgovorili na sve odlučujuće navode tužitelja. Njihove odluke su detaljno obrazložene, te se ne mogu smatrati arbitrarnima ili očito nerazumnima. Stoga ništa ne upućuje na zaključak da tužitelj nije imao pravično suđenje, čime nije učinio vjerojatnim da bi mu u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava bilo povrijeđeno kakvo temeljno ljudsko pravo u smislu postojanja pretpostavki iz odredbe čl. 385.a st. 2. ZPP-a.

7. Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe čl. 389.a st. 4. ZPP-a, odlučiti kao u izreci pod t. II. ovog rješenja.

Zagreb, 16. rujna 2026.

Predsjednica vijeća:
Goranka Barać-Ručević

GORANKA BARAĆ-RUČEVIĆ

Elektronički potpisano: 25.09.2026T14:15:37 (UTC:2026-09-25T12:15:37Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 313437b5-3fc1-425c-96a5-98f1ffa7a3fd

Vrhovni sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-3088d-3b2b1**

Kontrolni broj: **022cd-d2310-68a65**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.